

ဝိသိယာသင်တန်း

ဥပဒေဘောင်အတွင်းမှ အန်ကိုကြီးများ

ဆာ ဝ. စွယ်စုံလွှာ ၁ က ၁ က် ၁ ကြ ၁ ဝ် ၁ ဆု ၁ :

သရဝင်ကြီး

စာရေးသူ၏ အမှာ စာ

ကျွန်တော်သည် ငယ်စဉ်ကပင် ဘာသာပြန်စာပေပိုးရှိသည်။ အင်္ဂလိပ်စာလုံး တစ်လုံးကို မြင်လျှင် စွတ်ရွတ်ဘာသာပြန်လိုက်ရမှ ကျေနပ်သည်။ ယခုလည်း ခေါင်းစဉ်ကို ကြည့်ပြီး ကျွန်တော့်အစ်ကိုများ သည် လက်နက်ကိုင်သူပုန် အဖွဲ့တစ်ခုထဲ သို့ ဝင်ရောက်ပြီးနောက် ဥပဒေဘောင်အတွင်း လက်နက်ချ အလင်းဝင်လာသည့် သဘော မယူဆစေလိုပါ။ ကျွန်တော်သည် ကိုးတန်း ကျောင်းသားဘဝက ကျွန်တော့် ယောက်ဖများကိုကြည့်ကာ ယောက်ဖဆိုသော အဓိပ္ပာယ်ရသည့် Brother in law ဆိုသော စာလုံးကို ရုတ်တရက် သတိရမိသည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော့်၏ ဘာသာပြန် ရောဂါပိုးက ထကြွလာသဖြင့် အများ သူငါ ခေါ်သလို ယောက်ဖဟု ဘာသာမပြန်ဘဲ Brother in law ကို ဥပဒေဘောင်အတွင်းမှ အစ်ကိုကြီးဟု သုံးနှုန်းလိုက်သည်။ အိမ်ကို ကျွန်တော့်ယောက်ဖနှင့် အစ်မလာသောအခါ “အမေရေ ဥပဒေဘောင်အတွင်း က အစ်ကိုကြီးလာတယ်” ဟု အော်ပြောလိုက်သည်။ တေးရေးဆရာ လောကတွင် စာကားလုံးများ အရေးကောင်းသည် ဟု နာမည်ကျော်နေသော တေးရေးဆရာ စကားလုံး ဝင်းမင်းထွေးကပင် ထိုစကားလုံးကို ကြားတော့ သဘောကျပြီး ပြီးနေ သည်။ ကျွန်တော့်တွင် အစ်မသုံးယောက်ရှိသဖြင့် သူတို့ အိမ်ထောင်ကျသောအခါ ကျွန်တော့်တွင် ယောက်ဖသုံးယောက် (၀၁) ဥပဒေဘောင်အတွင်းမှ အစ်ကိုကြီး သုံးယောက် ရှိခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် သူတို့ သုံးယောက်အကြောင်းကို ရေးသော အခါ မကောင်း

သောစိတ်စေတနာဟူ၍ လုံးဝမရှိ၊ ကျွန်တော့်ဘဝတွင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော လူသုံးယောက်အကြောင်းကို ရိုးရိုးသားသား မှတ်ဉာဏ်ထဲဝယ် စွဲကျန်နေ သလောက် မှတ်တမ်းတင် ရေးခြယ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ။ ထို့ကြောင့် မည်သူ့အပေါ်ကိုမျှ ဘက်လိုက်ဝေဖန်ခြင်း မလိုတစ်မျိုး လိုတစ်မျိုး ပြောခြင်းမရှိပါ။ မည်သူ၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိခိုက်စေလိုသော ရည်ရွယ်ချက်မရှိပါ။ ၁၀၀% မှန်ကန်သော အကြောင်းအရာများကိုသာ အများ ပြည်သူအကျိုးကို ရှေးရှုလျက် ဘဝသင်ခန်းစာ ယူနိုင်ခြင်းငှာ ရေးသားပါသည်။ ။ သရဝဏ် (ပြည်) ဆိုသော စာရေးဆရာတစ်ယောက် ၏ ဘဝတွင် တွေ့ကြုံခဲ့ရသော အိမ်တွင်းမိသားစုကိစ္စလေးတစ်ခုကို ဖော်ပြခြင်းဖြင့် ကျွန်တော့်ဘဝ ဇာတ်လမ်းကို ပို၍ နားလည်လာစေလိုသော ရည်ရွယ်ချက်သာ ရှိပါ သည်။ ။ ကျွန်တော့်တွင် အစ်မကြီး၊ အစ်မလတ်၊ အစ်မငယ်ဟူ၍ ရှိရာ စာရေးရာ၌ လည်း ကြီးစဉ်ငယ်လိုက် ဥပဒေဘောင်အတွင်းမှ အစ်ကိုကြီး (၁)၊ ဥပဒေဘောင်အတွင်းမှ အစ်ကိုကြီး (၂)၊ ဥပဒေဘောင်အတွင်းမှ အစ်ကိုကြီး (၃) ဟူ၍ ရေးသားသွားပါမည်။ ထိုသူသုံးဦးမှာ (၁) ကိုအောင်မင်း (ခေါ်) တေးရေး သုခမိန်လှိုင် ၊ (၂) ကိုဝင်းမြင့် (ခေါ်) တေးရေး ဝင်းမင်းထွေး၊ (၃) ကိုစိန်ဝင်း တို့ ဖြစ်ပါသည်။ ။

★

ဥပဒေဘောင်အတွင်းမှ အစ်ကိုကြီး (၁)

ကိုအောင်မင်း (ခ) သိန္ဓတ္ထလှိုင် (ခ) တေးရေးသုခမိန်လှိုင်

ကျွန်တော့်အစ်မအကြီးဆုံး မဝေ (ခေ) ဒေါ်မာလာဝေ၏ ခင်ပွန်းဖြစ်သည်။ ။ (ယခု ကွာရှင်းပြီး) ယောက်ဖသုံးယောက်တွင် ကိုအောင်မင်း (ခေါ်) တေးရေး သုခမိန်လှိုင်၏ ထူးခြားချက်မှာ သုခမိန်လှိုင်တို့ မိသားစုနေထိုင်သော အိမ်နှင့် ကျွန်တော်တို့ မိသားစုနေထိုင်သော အိမ်မှာ ဘေးချင်းကပ်လျက်ရှိခြင်းဖြစ်သည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုနေအိမ်မှာ ပြည်မြို့၊ ဆံတော်ရပ် မြောက်ဘက်စောင်းတန်းလမ်း အိမ်အမှတ် (၆၈၅) ဖြစ်သည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ သည် အိမ်နီးချင်းများ ဖြစ်ပါသည်။ ။ ကျွန်တော့်အစ်မနှင့် အိမ်ထောင်ကျသောအချိန်တွင် ကိုအောင်မင်းသည် သုခမိန်လှိုင် မဖြစ်သေးပါ။ ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ တစ်အိမ်လုံးက ကိုအောင်မင်းဟု သာ ခေါ်ပါ သည်။ ။ ကိုအောင်မင်းတို့ တွင် ညီအစ်ကိုချည်း (၄) ယောက်ရှိရာ အကြီးဆုံးမှာ ကိုအောင်မင်းဖြစ်ပြီး အငယ်များမှာ ကိုအောင်လင်း၊ ကိုမောင်ဝင်း၊ ကိုသောင်းမင်း (ယခုကွယ်လွန်) တို့ ဖြစ်ပါသည်။ ။ ထိုစဉ်က ကိုအောင်မင်းသည် ကဗျာစာတိုပေစများကို ပြည်မြို့မှ ပင် မောင်စိမ်းခက် (ပြည်) ဟူသော ကလောင်အမည်ဖြင့် စာပေနယ်သို့ဝင်ရန် ကြိုးစားနေချိန် ဖြစ်ပါသည်။ ။ ထိုခေတ်က လူငယ်များ ထုံးစံအတိုင်း ဆံပင်ရှည်ထား ခြင်း၊ ဂျင်းဘောင်းဘီဝတ်ခြင်း၊ ဂစ်တာတီးခြင်း၊ မကြာခဏ ရန်ဖြစ်ခြင်း စသည့် ကိစ္စ များကြောင့် အများက လမ်းသရဲဟု သမု

တံခြင်းကို ခံရသူဖြစ်သည်။ ။ ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော့်အစ်မကြီး မာလာ
ဝေသည် ဆယ်တန်းစာမေးပွဲကို အောင်မြင်ကာ ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်တွင်
ပထမနှစ်ကျောင်းသူအဖြစ် စတင်တက်ရပါသည်။ ။ အဆောင်မနေဘဲ
အဘွားရှိရာ ရန်ကုန်မြို့ လမ်းသစ်ရိပ်သာ တိုက် (၇) အခန်း (၁၄)မှ နေ
ကာ ရန်ကုန် တက္ကသိုလ် (R.A.S.U) ကို တက်ရောက်ပါသည်။ ။ ကျွန်
တော်တို့ တစ်မိသားစုလုံး ကတော့ ပြည်မြို့မှာ နေထိုင်ပါသည်။ ။ ထိုစဉ်
က ကျွန်တော်သည် အသက် (၆)နှစ်သာ ရှိပါသေးသည်။ ။ မောင်နှမ ခုန
စ်ယောက်တွင် အစ်မကြီး မာလာဝေသည် နံပါတ် (၁) ဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်
မှာ မွေးချင်းနံပါတ် (၆) ဖြစ်ပါသည်။ ။ ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော့်အဖေ ဦး
ခင်ဇော် (ခေါ်) ဦးပါသည် သတင်းထောက်တစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။ ။
ကြေးမုံ သတင်းစာ၊ ဟံသာဝတီသတင်းစာများ ၏ ပြည်မြို့နယ် သတင်း
ထောက်ဖြစ်ပါသည်။ ။ ထိုစဉ်က အဖေသည် ရန်ကုန်တွင် သတင်းလာဖို့
ရင်း မိတ်ဆွေဖြစ်သော ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီ ပိုင်ရှင်တစ်ယောက်ထံသို့ ဝင်လ
ည်ရာ ထိုရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်က မကြာမီ ရိုက်ကူး တော့မည် ပင်လယ်
ရေ ဘယ်မခန်း ဆိုသော ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားတွက် မင်းသမီး တစ်ယောက်
ရှာဖွေနေကြောင်း၊ ဖြစ်နိုင်သော ရုပ်ရည်ရှိသူကို တွေ့လျှင် သတင်းပေး
စေ လိုကြောင်း အဖေ့ကို ပြောပါသည်။ ။ ထိုအခါ အဖေက လွယ်အိတ်ထဲ
တွင် အသင့်ပါလာ သော အစ်မကြီး မာလာဝေ၏ ဓာတ်ပုံကို ထုတ်ပြရာ
ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ရော၊ ဒါရိုက် တာပါ သဘောကျသွားကာ အစ်မကို
ခေါ်ပြီး အစမ်းရိုက်ကြည့်ရာ အဆင်ပြေသဖြင့် မင်းသမီးတင်ရိုက်ရန်
ရွေးလိုက်ကြပါသည်။ ။ အစ်မရုပ်ရှင်မင်းသမီးလုပ်တော့မည့် သတင်းသ
ည် ထိုခေတ်က သတင်းစာများ တွင် ဟိုးလေးတကျော် ပါလာပါသည်။ ။
သို့သော် ဘဝသည် ထင်သလို ဖြစ်မလာပါ။ ။ အစ်မရုပ်ရှင် စတင်မရိုက်
ကူးရသေးမီမှာ ပင် အစ်မသည် ကိုအောင်မင်းနှင့် ခိုးရာလိုက်သွားပါသ

ည် ။ ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီလည်း အစ်မနေရာတွင် နောက်ထပ်မင်းသမီးအသစ်
တစ်ယောက်နှင့် အစားထိုးခဲ့ရာ နောင်အခါတွင် ထိုမင်းသမီးမှာ နိုင်ငံ
ကျော်မင်းသမီးတစ်ယောက် ဖြစ်လာပါသည် ။ အစ်မအပေါ် သမီးကြီး
တစ်ယောက် အနေဖြင့် မျှော်လင့်ချက် ကြီးကြီးမားမား ထားခဲ့ သော အ
ဖေသည် အလွန်စိတ်ထိခိုက်ကာ အရင်နှင့်မတူတော့ဘဲ အမြဲပင် တွေဝေ
ငေး ဝိုင်နေတော့သည် ။ အစ်မကြီးကို သမီးအဖြစ်မှ စွန့်လွှတ်ကြောင်း
ကိုလည်း သတင်းစာ ထဲတွင် ကြေညာခဲ့ပါသည် ။ အဖေသည် ထိုအချိန်
မှ စကာ ၂၀၀၆ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန် သည် အထိ ကိုအောင်မင်း (ခေါ်)
သုခမိန်လှိုင်ကို စကားမပြောတော့ပါ။ ကျွန်တော်တို့ တစ်မိသားစုလုံးနှင့်
မူ သုခမိန်လှိုင်မှာ စကားပြောပါသည် ။ အစ်မ မဝေသည် တက္ကသိုလ်ပ
ညာ တစ်ပိုင်းတစ်စနှင့် အိမ်ထောင်ပြုလိုက်သောကြောင့် အလွန်ပင် က
သီ လင်တနိုင်ပါသည် ။ ထိုကြားထဲ သမီးလေးတစ်ယောက် (တာရာ)ကို
မွေးလိုက်ရာ ကလေးတစ်ဖက် အိမ်ထောင်မှုတစ်ဖက် ပညာသင်ကြား
ရေးတစ်ဖက်ဖြင့် အတော် ဒုက္ခ ရောက်ခဲ့ပါသည် ။ သို့သော် အစ်မသည်
အခက်အခဲအမျိုးမျိုးကြားမှ ပညာကို ပြီးဆုံး အောင် ဆက်သင်ပြီး B.Sc
(Botany) ဘွဲ့ကို ရရှိခဲ့ရာ ကိုအောင်မင်းနှင့် ကွဲပြီး နောက်ပိုင်းတွင် ထိုအ
လုပ်ဖြင့်ပင် ကျောင်းဆရာမ တစ်ယောက်အဖြစ် ကိုယ့်ခြေ ထောက်ပေါ်
ကိုယ်ရပ်တည်နိုင်ခဲ့ပါသည် ။ ထိုအချိန်တွင် ကိုအောင်မင်းသည် သိဒ္ဓတ္ထ
လှိုင် အမည်ဖြင့် ကဗျာများကို စတင်ရေးသားနေပါပြီ။ သူ၏ နာမည်
ကျော် “ဇွန်လ၏ မိုးရေစက်များ ” ကဗျာစာအုပ်ကို ကျွန်တော့်အစ်မနှင့်
အိမ်ထောင်ကျ၍ သမီးတစ်ယောက် ရကာစက ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည် ။ သို့
သော် ထိုစဉ်က စီးပွားရေး အဆင် မပြေသေးပါ။ သီချင်းရေးဆရာဘဝ
သို့ မရောက်သေးပါ။ ကျွန်တော် မှတ်မိနေသည် မှာ အစ်မရှိရာသို့ သွား
လည်လျှင် ဆန်ကို နို့ဆီဘူးတစ်ဘူးချင်း ကြွပ်ကြွပ်အိတ်ဖြင့်

ဝယ်စားရပါသည်။ ။ သို့သော် ကံကောင်းသောအလှည့်သို့လည်း ရောက်ရှိလာပါသည်။ ။ ၎င်းမှာ အခြားမဟုတ် အဆိုတော် ဘိုဘိုဟန်၏ အသစ်ထွက်ရှိသော စီးရီးခွေတွင် တေးရေးဆရာအဖြစ် သူ၏ သီချင်းများကို စတင် အသုံးပြုခံရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။ “ရန်ကုန်နေပူပူ ×× နှင့်ထီးကလေးဆောင်းတော့ ××× အကြင်နာရင်မှာ ဖြစ် ××× ငါဟာ ထီးကလေးဖြစ်လိုက်ချင်” ဟူသော ကိုအောင်မင်း၏ သီချင်းမှာ ပေါက်သွားပါသည်။ ။

(၁)

ထို့နောက် အစ်မတို့ သည် စီးပွားရေးအနည်းငယ် အဆင်ပြေလာသဖြင့် အသင့် အတင့် အိမ်ခန်းလေးတစ်ခုကို ငှားနေပါသည်။ ။ သိဒ္ဓတ္ထလှိုင်ဟူသော အမည်မှာ လည်း တေးရေးဆရာလောကတွင် ထင်ရှားလာပါသည်။ ။ အစ်မနှင့်လည်း သားသမီးများ ထပ်မံရရှိခဲ့ရာ (၁) သမီးကြီး တာရာသိဒ္ဓတ္ထ၊ (၂) သမီးလတ် ဒဏ္ဍာရီဝေဝေ၊ (၃) သားငယ် သုခမိန်၊ (၄) သမီးငယ် လှိုင်မြတ်ဝေ ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ။ နောင်အခါတွင် စာပေ စိစစ်ရေးက သိဒ္ဓတ္ထလှိုင် ဆိုသော အမည်ကို ခွင့်မပြုဘဲ အခြားအမည်ပြောင်းခိုင်းရာ သူ၏ သားငယ်ဖြစ်သူ (ကျွန်တော့်တူ) သုခမိန်၏ အမည်ကိုပင် ယူ၍ နောက်တွင် လှိုင် ထပ်ထည့်ကာ သုခမိန်လှိုင် ဟူ၍ အမည်ခံလိုက်ပါသည်။ ။ သုခမိန်လှိုင်ဘဝတွင် လျှမ်းလျှမ်းတောက်အောင်မြင်နေစဉ် ကျွန်တော့်အစ်မနှင့် အိမ်ထောင်ရေး အဆင် မပြေဖြစ်နေစဉ် မခင်သောင်းရွှေ ဆိုသူ အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့် လက်ထပ်ခဲ့ပါသည်။ ။ ထိုအမျိုးသမီးသည် နောင်တွင် တေးရေးယံယံ ဟူသောအမည်နှင့် သီချင်းများ ရေးပါ သေးသည်။ ။ အစ်မလည်း မိဘများ ရှိရာ ပြည်မြို့သို့ ကလေးနှစ်ယောက်ကို လက်ဆွဲ၍ ပြန်လာပါသည်။ ။ ထို့နောက် သူတို့ နှစ်ဦး တရားဝင်ကွာရှင်းလိုက်ပါသည်။ ။ သမီးကြီး နှစ်ယောက်ဖြစ်သော

တာရာနှင့် ဒဏ္ဍာရီကို ဖခင်က အုပ်ထိန်းပြီး သားငယ်နှင့် သမီး ထွေးကို အစ်မက အုပ်ထိန်းပါသည်။ ။ ပြောရလျှင် ကလေးလေးယောက်သည် ရန်ကုန် နှစ်ယောက်၊ ပြည်နှစ်ယောက်အဖြစ် မိခင်နှင့် ဖခင်ထံတွင် ကွဲပြားသွားပါသည်။ ။ ထိုသို့ မကွဲပြားမီ နှစ်အတော်ကြာ ကလေးလေးယောက်စလုံး ကျွန်တော့်အစ်မက တာဝန်ယူ ထားရသေးသည်။ ။ ကျွန်တော် ကလေးသာသာ မှတ်ဉာဏ်တွင် စွဲထင်နေသောပုံရိပ်မှာ တူမကြီး တာရာသည် တန်ဆောင်တိုင်ပွဲတော်ရောက်တိုင်း သူ့အဖေကို မျှော်နေတတ် ခြင်းဖြစ်သည်။ ။ သူ့အဖေရောက်လာသောအခါ အဖေ့နားတွင် ကလေးများ သည် ဝိုင်းအုံ ကာ တိတ်တိတ်လေးတွေ ထိုင်နေတတ်ကြသည်။ ။ မေတ္တာငတ်နေသော သဘော ဖြစ်ဟန်တူသည်။ ။ ငယ်သေးသဖြင့် ကျွန်တော်လည်း သေသေချာချာ အကဲမခတ်တတ် ပါ။ ။ ထို့နောက်တွင် တော့ ကလေးလေးယောက်တာဝန်မှာ ကြီးလွန်းသည့်အပြင် တရားဝင် ဥပဒေအရ ကွာရှင်းစာချုပ် ချုပ်လိုက်ကြသဖြင့် Two by Two ခွဲကာ ပြည်တပ်ဖွဲ့နှင့် ရန်ကုန်တပ်ဖွဲ့ဟူ၍ တပ်စိတ်နှစ်စိတ် ကွဲသွားပါသည်။ ။

သုခမိန်လှိုင်သည် နောက်အိမ်ထောင်ဖြင့် ကလေးများ ထပ်ရသေးရာ ထိုအပိုင်း မှာ ကျွန်တော်နှင့်မဆိုင်တော့သဖြင့် အသေးစိတ် မဖော်ပြတော့ပါ။ သူ့အမျိုးသမီး မခင်သောင်းရွှေ နှင့် ကျွန်တော်သည် အခေါ်အပြောရှိပါသည် ။ သူ့အိမ်သို့ ဝင်ထွက် လျှင် ကျွန်တော့်ကို မခင်သောင်းရွှေက ဖော်ဖော်ရွေရွေပဲ ဆက်ဆံပါသည် ။ သို့သော် အတွင်းစိတ်ထဲကတော့ နှစ်ဖက်စလုံးက ခပ်အမ်းအမ်းဖြစ်နေကြမည် ထင်ပါသည် ။ ကျွန်တော့်အစ်မနှင့် ကွဲပြီးသည့်နောက်မှာ ပင် ကျွန်တော်သည် သုခမိန်လှိုင်တို့ အိမ်သို့ သွားလာဝင်ထွက်ပါသည် ။ အဓိကမှာ လူမမယ် ကျွန်တော့်တူမနှစ်ယောက်ကို တွေ့ချင် သဖြင့် ဖြစ်သည် ။ သူတို့ ကလည်း ကျွန်တော်လာလျှင် ဝမ်းသာသည် ။ ဦးလေးကို တော်တော်နှင့် မပြန်စေချင်။ သူတို့ က ရန်ကုန် လမ်း (၄၀)တွင် နေသည် ။ ကျွန်တော် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ပင်းယဆောင်တွင် အဆောင်နေကျောင်းသားဖြစ်သောအခါ

တစ်ပတ် တစ်ခါ ကျောင်းပိတ်တိုင်း တူမတွေဆီ သွားသည်။ ယောက်ဖက ဘာထင်ထင် တူမတွေကိုတွေ့ချင်တာနှင့် ကျွန်တော် သွားသည်။ သုခမိန်လှိုင်သည် ကျွန်တော့်ကို တော့ ကောင်းကောင်း မွန်မွန် ဆက်ဆံသည်။ သို့သော် ဧည့်သည် များ လာသောအခါ တွင် ကျွန်တော်ရှိနေတာ သူကအတွက် စနိုးစနောင့် ဖြစ်နေပုံရသည်။ သူသည် အစ်မနှင့် ပတ်သက်ခဲ့ဖူးသော နောက်ကြောင်းကို (ဘာကြောင့်မှန်းမသိ) ဖုံးဖိထားချင်သည့် အရိပ်လက္ခဏာမျိုးကို ပြတတ်သည်။ သူတို့ သည် ကျွန်တော်သွားတိုင်း ထမင်းဟင်း၊ ကော်ဖီ၊ အအေး စသည် ဖြင့် ကျွေးမွေးလေ့ရှိပါ၏။ သို့သော် ကျွန်တော်သည် ထိုအရာ များ စားလို၍ သွားခြင်းမဟုတ်၊ ကျွန်တော့်တူမများကို တွေ့လို၍ သွားခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ နောက်အကြောင်းကလည်း ကျွန်တော့်ဖခင်ကြီး သည် သုခမိန်လှိုင်၏ သားသမီးများကို နှစ်ပေါင်းများစွာ ပြည်အိမ်၌ ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ထားရာ ထိုသို့ ကျွေးမွေးခဲ့သည် များမှာ ကျွန်တော့်ကို သူတို့ ဧည့်ခံကျွေးမွေး သည် ထက် အဆပေါင်း များစွာ ပိုလွန်နေသည် ကို ကျွန်တော်သိသဖြင့် ထူးထူးခြားခြား အားနာမိခြင်း မဖြစ် တော့ပါ။

ကျွန်တော်သည် သုခမိန်လှိုင်ထက် သူ့ဖခင် စက်ရှင်တရာသူကြီး ဦးညိုနှင့် ပို၍ ရင်းနှီးသည်။ ရင်းနှီးပုံမှာ ဤသို့ဖြစ်သည်။ မူလက ပြောခဲ့သည့်အတိုင်း ကျွန်တော်တို့ နှစ်အိမ်မှာ အိမ်ချင်းကပ်လျက်ဖြစ်သည်။ အစ်မနှင့် ကိုအောင်မင်း အိမ်ထောင်ကျသွား ချိန်တွင် ကျွန်တော်တို့ နှစ်အိမ်၏ ဆက်ဆံရေးမှာ ဇီးရီး level သို့ ရောက်သွားသည်။ မိဘချင်း အခေါ်အပြော မရှိတော့။ ခမည်းခမက်ချင်း စကားမပြော။ ကျွန်တော် ကတော့ ကလေးဖြစ်သဖြင့် ဒါတွေကို ဘာမှ မသိ။ သုခမိန်လှိုင်၏ ဖခင် ဦးညို အလုပ် လုပ်လျှင် အိမ်ရှေ့တည့်တည့်မှ သွားကြည့်သည်။ ဦးညိုသည် တရားသူကြီးမှ ရှေ့နေ အလုပ်ကို ပြောင်းလုပ်သည်။ သို့သော် သူ၏

ပင်ကိုယ်ဝါသနာမှာ အင်ဂျင်နီယာပညာ ဖြစ်သည်။ ။ ထို့ကြောင့် သူ့အိမ်တွင် စက်ကိရိယာများ ဖြင့် ရှုပ်ထွေးနေလေ့ရှိသည်။ ။ ၁၉၇၀၊ ၁၉၈၀ လောက်ကပင် အဝတ်လျှောက်စက် မပေါ်သေခင် ခေတ်မှာ ပင် သူ့ဘာသာ အဝတ်လျှော်စက် ထွင်၏။ ရေချိုးခန်းထဲတွင် ရေကန်ထဲသို့ ရေပြည့်ပါက လျှပ်စစ်ခေါင်းလောင်းမှ အသံမြည်စေရန် ကိရိယာတပ်ထား၏။ ။ ကွိုင်အမျိုးမျိုး လုပ် တတ်၏။ လျှပ်စစ်ဂစ်တာလုပ်တတ်၏။ ကလေးများ ပေါက်သောဂျင်ကို တွင် ခုံနှင့် ခုတ်ကာ တစ်မြို့လုံးမှ ကလေးများကို ရောင်းချ၏။ တီထွင်ပါရဂူ ဖိုးဆိတ်ဖြူသဖွယ် ဖြစ်နေပေသည်။ ။ ဦးညို၏ ပုံရုပ်ဆင်းသက္ကန်မှာ ယခုတွေ့နေရသော စာရေးဆရာ ဇော်ဇော်အောင်နှင့် တစ်ပုံစံတည်းဖြစ်သည်။ ။ ထိုသို့ ဦးညို စက်ပစ္စည်းများ တီထွင်ရာ နေရာသို့ ကျွန်တော်သည် တစ်နေ့ကုန် တစ်နေခန်း သွားပြီး မတ်တတ်ရပ်ကြည့်နေမိ သည်။ ။ သူ့အိမ်မှာ လေးထောင့်သံဆန်ကာ တံခါးတပ်ထားသဖြင့် သူက တံခါးပိတ်ထား သော်လည်း အပြင်မှ ရပ်ကြည့်လျှင် အားလုံးမြင်နေရသည်။ ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် သုခမိန်လှိုင်ထက် သူ့ဖခင် ဦးညို၊ သူ့မိခင် ဒေါ်စောမြတို့ နှင့် ပို၍ ရင်းနှီးနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ ကျွန်တော့်အိမ်တွင် ဟိုဘက်အိမ်နှင့်ပတ်သက်သူမှာ ကျွန်တော်တစ်ယောက် ပဲ ရှိသည်။ ။

နောက်တော့ ဦးညိုသည် သူ့အိမ်ကြီးကို ရောင်းချလိုက်သည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ နှင့် မလှမ်းမကမ်းရပ်ကွက်တွင် အိမ်တစ်လုံး ပြန်ဝယ်လိုက်ပြီး ပိုငွေကို သူ့သားကြီး သုခမိန်လှိုင်လက်သို့အပ်ကာ စီးပွားရေးလုပ်စေသည်။ ။ သုခမိန်လှိုင်က သူ့အဖေပေး သော ငွေရင်းဖြင့် အဆိုတော်သစ်တစ်ယောက်ကို သီချင်းတစ်ခွေ မူပိုင်ထုတ်သည်။ ။ ရေးတာကသူ၊ ဆိုတာက အဆိုတော်အသစ်။ ထိုစီးရီးကို သူက တေးထုတ်လုပ်ရေးကို အပြတ်မရောင်းဘဲ ကိုယ်တိုင် ပရိဂျူဆာလုပ်လိုက်သည်။ ။ ကံစပ်သည် ထင်သည်

။ ထိုအခွေ ထပေါက်သည် ။ အဆိုတော်အသစ်ကလေးသည် ကော်နီအဖြစ် လျှမ်းလျှမ်း တောက်အောင်မြင်သွားသည် ။ စီးရီးအမည် က တာဇံ။ နောက်တော့ သုခမိန်လှိုင်သည် စီးရီးများ စွာကို ကိုယ်တိုင် ရေး၊ ကိုယ်တိုင်ထုတ်သည် ။ ခွေတိုင်းနီးပါးပေါက်သည် ။ တာဇံ၊ ပြီး တော့ နင်းဂျား၊ ပန်းသီးသီချင်းများ ၊ ဇော်ဝင်းထွဋ်၏ ရွက်လွှင့်ခြင်း။ ပြောရ လျှင် ကျွန်တော့်အစ်မလက်ထက်တွင် ရေဆန်ခရီးအဖြစ် နာမည် ရရန် ဆင်းဆင်းရဲရဲ ရုန်းကန်ခဲ့ရပြီး ယံယံလက်ထက်တွင် စီးပွားဥစ္စာနှင့် ပြည့်စုံခဲ့သည် ။

သုခမိန်လှိုင်တို့ မိသားစုနှင့်ပတ်သက်၍ ပြည်မြို့တွင် ပြောစမှတ်တွင် ခဲ့သော ကိစ္စနှစ်ခုရှိသည် ။ တစ်ခုမှာ သုခမိန်လှိုင်၏ ညီအငယ်ဆုံး ကိုသောင်းမင်းနှင့် ပတ်သက် သည် ။ ကိုသောင်းမင်းကို သူ့အမေ ဒေါ်စောမြသည် အလွန်ချစ်သည် ။ အလွန်အလို လိုက်သည် ။ ဘာမဆို ဖြည့်ဆည်းပေးသည် ။ မိခင်၏ အသည်းကျော် ဖြစ်သည် ။ ထို ကိုသောင်းမင်း သတ္တမတန်းသို့ ရောက်သောအခါ တစ်နေ့တွင် ကျောင်း ဆရာ ဦးကျော်စိုးက အကြောင်းတစ်ခုကြောင့် ကြိမ်နှင့် ရိုက်နှက်ဆုံးမ လိုက်သည် ။ ကလေး သည် အိမ်ရောက်သောအခါ သူ့ကို ဆရာက ရိုက်ကြောင်း ငိုပြီးတိုင်သည် ။ ထိုအခါ အန်တီဒေါ်စောမြသည် ချက်ချင်း ကျောင်းသို့လိုက်သွားပြီး ကျောင်းဆရာ ဦးကျော်စိုး ကို ပါးရိုက်ပြီး သား ကိုလည်း ကျောင်းနုတ်လာခဲ့သည် ။ ကိုသောင်းမင်း၏ ပညာရေး လည်း ထိုမျှနှင့် တစ်စခန်းရပ်ခဲ့ရသည် ။ နောက်တော့ ကိုသောင်းမင်းသည် မကြာခဏ ထောင်ထဲသို့ ဝင်လိုက် ထွက်လိုက် ဖြစ်နေသည် ။ ထို့နောက် ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့်ပဲ ကွယ်လွန်သွားသည် ။ နောက်ထပ် ထူးဆန်း သောအချက်မှာ သုခမိန်လှိုင်တို့ ညီအစ်ကို လေးဦး ကလေးဘဝက ရှင်ပြုပွဲဖြစ်သည် ။ သူတို့ ရှင်ပြုပွဲကို ပြည်မြို့ မင်းတုန်းကျောင်း တိုက်တို့

တွင် ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ ကျင်းပသည် ။ သို့သော် ကိုရင်များမှာ မူ မနက်တွင် သာသနာ့ဘောင်သို့ဝင် ကိုရင်ဝတ်ပြီး ထိုနေ့ညနေမှာ ပင် အားလုံး ကိုရင်ဘဝမှ ပြန် ထွက်လာကြသည် ။ ကလေးများအား ပြန်ပေးဆွဲမှာ စိုးရိမ်သဖြင့် ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ မထားဘဲ လူထွက်စေခြင်းဖြစ်ကြောင်း သူတို့ မိခင် ဒေါ်စောမြက ပြောပါသည် ။ ထူးဆန်းသော ရှင်ပြပွဲအဖြစ် ယနေ့တိုင် ပြောဆိုနေကြပါသည် ။

သုခမိန်လှိုင် (ခေါ်) ကိုအောင်မင်းသည် ပြောဆိုဆက်ဆံရ ခက်ခဲ့သော လူ တစ်ယောက်ဖြစ်သည် ။ သူ့စိတ်သည် ယနေ့တွင် ဖော်ရွေသော်လည်း နောက်တစ်ခါ တွေ့သောအခါ ခေါ်ချင်မှ ခေါ်သည် ။ ယနေ့ ခပ်တည်တည် နေသော်လည်း မနက်ဖြန် တွင် လည်ပင်းလာဖက်ချင်လည်း ဖက်တတ်သည် ။ ကျွန်တော့်တူလေး သုခမိန်ခံရပုံမှာ (ကျွန်တော်တို့ လည်း ကြုံဖူးပါသည်) ရန်ကုန် ယဉ်ကျေးမှု တက္ကသိုလ်တွင် ကျောင်းတက်နေသော တူတော်မောင်သည် တစ်နေ့တွင် မြို့ထဲသို့ သွားကာ ဖခင်ဖြစ်သူထံသွား၍ စားသောက်ပြီး မုန့်ဖိုးတောင်းမည့် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် အခန်းတံခါးကို ခေါက်လိုက်သည် ။ ခဏအကြာတွင် အခန်းတံခါး အနည်းငယ် ပွင့်သွားပြီး သား အရင်းကို ဘာကိစ္စလဲဟု မေး၏။ ချာတိတ်ကလည်း ဘာပြောရမှန်း မသိဘဲ မုန့်ဖိုး လာတောင်းတာပါဟု ပြောလိုက်ရာ တံခါးမှာ ပြန်ပိတ်သွား၏။ ခဏကြာသောအခါ တံခါးပြန်ပွင့် လာပြီး ငွေစက္ကူနှစ်ချပ် တံခါးကြားမှ ထွက်ပေါ် လာပြီး တံခါးပြန်ပိတ် သွားတော့သည် ။ ထိုသို့ဖြစ်၍ ငါ့အဖေ ငါ့ကို တစ်သက်လုံး စွန့်ပယ်လိုက်ပြီဟု ယူဆ၍ မရ။ နောက်တစ်ခါ ပြန်တွေ့သောအခါ ဖော်ဖော်ရွေရွေ ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေတတ်သည် ။ ယောက်ဖတော် သုခမိန်လှိုင်ဟု ဆိုလိုက်လျှင် ကျွန်တော့်မျက်စိထဲ တန်းခနဲနေအောင် ပြေးမြင်မိသော မြင်ကွင်းမှာ ကျွန်တော်တို့ ပြည်အိမ်တွင် မွေးထားသော ခွေး တစ်ကောင်ဖြစ်

သည် ။ မောင်မဲသည် သုခမိန်လှိုင်ကို မြင်သည် နှင့် မရပ်မနား စူးစူး
ရွားရွား ထိုးဟောင်တော့သည် ။ သုခမိန်လှိုင်ကလည်း ထိုခွေးကို သူ့ကို
ဟောင်ရပါ့ မလားဟု ဆိုကာ ခွေးခြေ၊ အုတ်ခဲကျိုး စသည် တို့ နှင့် လိုက်
သည် ။ ခွေးကပြေး သုခမိန် လှိုင်က လိုက်။ ခွေးက မရပ်မနား ဟောင်
နေသော မြင်ကွင်းမှာ ကျွန်တော်ငယ်စဉ်က မှတ်မိနေသော မြင်ကွင်းဖြစ်
သည် ။ တစ်ခါကလည်း သူတို့ အပြင်သို့ သွားစရာ ကိစ္စ တစ်ခု ရှိသဖြင့်
မြင်းလှည်းတစ်စီးကို ဂိတ်မှ ခေါ်ထားရာ မြင်းလှည်းရောက်လာကာမှ
မသွားတော့ဘူး၊ မစီးတော့ဘူးဟု သုခမိန်လှိုင်က ပြောလိုက်သည် ။ ထို
အခါ မြင်းလှည်းဆရာက မကျေမနပ်ပြောဆိုသောကြောင့် သုခမိန်လှိုင်
က ပြန်လည် ကြိမ်းဝါး ငေါက်ငန်းကာ ထိုးမလို ကြိတ်မလို ဖြစ်ကြပုံကို
လည်း ကျွန်တော် မှတ်မိနေ ၏။

*